

MAHAMANDALESHWAR PARAMHANS SWAMI MAHESHWARANANDA GURU VAKYA – NYÁRI TÁBOR, STRILKY 2006 - 1

RAGASZKODÁS

Mindenki számára a ragaszkodás a legnagyobb probléma!

Van egy történet egy *rishi*-ről, aki az erdőben ült és meditált.

– Az ősi iratok mindig erdőben élő rishikről és jógikról mesélnek. Amikor ők az erdőkben éltek, még egész évben elegendő gyümölcs termett, bőségesen voltak különböző magvak és gyökerek. Nem ettek túl sokat, ezért sokáig éltek. Akkoriban nem volt gond élelemmel és tiszta vizet találni. Ma már csak ember-erdők vannak, mivel a népesség jelentősen megnövekedett. Az emberek a természet legnagyobb pusztítói! Így hát ma már nem élhetünk úgy, ahogy azt az ősi időkben a jógik tették. Az élelem, a víz és a többi ma már problémát jelentenek. Ezért bármit akarsz elérni, próbáld ott megvalósítani, ahol vagy – nem kell elvonulnod az erdőbe.

Ennek a rishinek volt egy kis kunyhója, előtte egy kis patak folyt. Egyik nap a kunyhója előtt ült és meglátott egy vadászt, aki őzre vadászott. Egy vemhes őzet üldözött, le akarta löni. Az őz megpróbálta átugrani a patakot és ugrott egy nagyot. Átjutott ugyan, de pár méterrel arrább világra hozta kicsinyét és elszaladt. A rishi látta, hogy mi történt. Elvitte a kis őzet a kunyhójába, aki gondoskodásának köszönhetően életben maradt és csodálatosan fejlődött. Szerette a kis őzet és nagyon ragaszkodott hozzá. Ő jelentett neki mindent. Úgy érzett iránta, mintha a saját gyereke lett volna. Pár évvel később elérkezett a rishi halálának ideje. Nagyon szomorú volt amiatt, hogy el kell válnia az őztől és minden gondolatát az töltötte ki, hogy 'ki fogja gondját viselni mostantól'. Mivel elméje annyira az őzre irányult (nem Istenre vagy valami másra), a rishi lelke visszatért az őz testébe. Az őz vemhes lett és a rishi lelke őzgidaként született meg. Az őz nagyon szerette kisborját, de egy nap a rishi őzgidá formában ráeszmélt, hogy mi történt és hogy korábbi életében ő rishi volt. Felismerte, hogy ragaszkodásának következménye ez a helyzet és azért imádkozott Istenhez, hogy újra emberi forma adasson meg neki.

A léted ott van, ahol a ragaszkodásod. Oda fogsz visszatérni. A ragaszkodásod az, ami visszahúz. Sok, rengeteg fizikai és mentális nehézséget, szomorúságot és zavart okozhat. Mindaddig amíg nem állsz fölötte a világi ragaszkodásnak, szenvedni fogsz. A szeretet teljesen más, mint a ragaszkodás.

Kétféle ragaszkodás létezik: az egészséges ragaszkodás (például a családjához) szeretettel és kötelességünk teljesítésével. A másik pedig az egészségtelen, természetellenes ragaszkodás, amikor kapaszkodunk valamibe vagy valakibe és szenvedünk. Tanuljunk az állatoktól! A madár fészket épít és tojást rak. Szereti a fiókáit, védelmezi és táplálja őket míg elég erősek nem lesznek, hogy kirepüljenek. Elkíséri őket az első egy-két repülésükre és azután elengedi őket. Szabadon növekedhetnek. Természetesen a fiataloknak úrrá kell lenniük néhány nehézségen, leesnek néhányszor stb., de ezeket maguknak kell kezelni. Ahol ragaszkodás van, ott boldogtalanság uralkodik, ahol szeretet van, ott boldogság és szabadság. Nagyon fontos, hogy egészséges szeretetet és egészséges ragaszkodást alakítsunk ki. Különben nem tudunk továbblépni.

Ha ragaszkodsz, szenvedni fogsz, ahogy a tehén, amelyet kikötöttek az istállóban. Nem tudja kiszabadítani magát. Ha tûz üt ki, megég. Szeretne szabad lenni, de nem tud, mert erős láncsal van kikötve. Ehhez hasonlóan nekünk is van egyfajta horog az életünkben, amihez hozzá vagyunk kötve. Szenedünk és belül égünk. Szeretnénk szabadok lenni, de nem tudunk, mert túl erős a horog. Ez a vak ragaszkodásunk.

Az anya azt gondolja, hogy felelős a már felnőtt gyermekeiért. Ez tévedés. Megtetted, amit tehetted, de amint a gyerekeid felnöttek, nem a te felelősséged többé, hanem Istené vagy a sorsé. Mi történik, ha ma meghalsz? Ki fogja gondját viselni gyermekeidnek? Mindez nem a te kezében van. Ez egy téves beidegződés. Szülőként mi csak életet adhatunk a gyermekeinknek, de nem adhatunk nekik sorsot. Barátként csak támogatást adhatunk valakinek, de nem sorsot. Ez érvényes minden családtagunkra, barátunkra és minden teremtményre. Tudnod kell, hogy mit tettél és meddig tart a felelősséged.

Huszonöt éves koruk után adj teljes szabadságot a gyermekeidnek! Meg fogják tanulni. A te ragaszkodásod a legnagyobb akadály – olyan mint egy szikla a barlang előtt, elfogja a fényt. A ragaszkodásod az a lánc, ami nem engedi, hogy kijuss az istállóból. Az embereknek, az anyáknak ez néha nagyon nehéz. Az anya kétszer kell, hogy elszakadjon a gyermekétől: először, amikor a gyermek megszületik és elvágják a köldökzsinórt, másodszer pedig amikor a gyermek megházasodik. De vagy ezt választod (a ragaszkodást) vagy azt (a szabadságot). Szeresd a gyerekeidet, támogasd őket és adj meg nekik mindent, de csak egy bizonyos ideig. Ha szükségük van a tanácsodra, eljönnek hozzád. Ezen túl minden más a te ragaszkodásod. Sokszor az a helyzet, hogy a gyerekek úgysem fogadják meg a szülők tanácsát és amikor a szülőknek szüksége lenne rájuk, nincsenek ott.

Megmondom neked, hogy a barátaid és a tanítványok jobban fognak törődni veled, mint a gyermekeid! A gyerekeinknek a modern világ elüzletiesedett kultúrájával kell szembenézniük – a pénz lett a legfontosabb! A Káli Júgában a pénz az Isten!

Ez a valóság. Miért ragaszkodsz annyira a gyerekeidhez? Válj elfogulatlaná! Mindenkit szeress egyformán és próbálj jó barátságokat kötni! A *moha*, a ragaszkodás tudatlanság. Amiről azt gondold, hogy a tied, nem a tied. És amiről azt gondold, hogy nem a tied, az a tied. Szabadulj ki ebből a börtönből, különben nem tudod elérni a benned rejlő képességeket. Rab vagy és szenvedsz.

Gondolkodj logikusan. Gondold át, mit történik, ha meghalsz. Semmi sem megy veled, egyáltalán semmi. Szabadulj meg a ragaszkodástól. Használd a bölcsességed – vagy szenvedj tovább!

Nagyon gazdagok vagyunk. Mahaprabhuji, Holy Guruji ránk hagyták bhadzsanjaikban bölcsességük kincseit. Valósítsd meg célodat! Mindent elérhetsz, amit csak akarsz, ha megszabadulsz a ragaszkodástól. Ha nem akarsz vagy nem tudsz így tenni, akkor minden hiábavaló és kárba vész. Akkor nem fogod megvalósítani, amiért ezt az emberi életet kaptad.